

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 7717010344
Dátum vydania rozhodnutia: 04.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7717010344.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného U. O. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. februára 2020 v Bratislave, o dovolaní obvineného U. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 13. septembra 2018, sp. zn. 7To/67/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. O. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.
Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 12. apríla 2018, sp. zn. 3T/94/2017, bol obvinený U. O. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 30. júla 2015 v čase okolo 16.00 hod. na mieste verejnosti prístupnom v X. v parku pri Mestskom kultúrnom stredisku fyzicky napadol poškodeného Š. O., nar. XX. P. XXXX tým spôsobom, že po tom, ako sa poškodený zohol ku svojmu psovi, tak ho obvinený jedenkrát kopol do hlavy, do oblasti pravého oka, následne, keď poškodený spadol na zem, tak ho obvinený udieral rukami do hornej časti tela a viackrát kopol nohou do hlavy, čím mu podľa vypracovaného znaleckého posudku z odvetvia zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia a traumatológia boli spôsobené zranenia a to povrchové odreniny kožného krytu čela a nosa, obojstranný okoloočnicový podkožný krvný výron viac vpravo, pomliaždenie pravého očnému bulbu, zlomenina nosových kostí s posunom, zlomenina pravej líčnej kosti, prednej steny pravej čeľuste a pravej očnice s posunom úlomkov a zakrvácaním do pravej čeľustnej dutiny, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a dobu dočasnej práceneschopnosti v trvaní 2

mesiacov, pričom ak by tupé násilie pôsobilo na oblasť tváre a hlavy silnejšou intenzitou, tak by došlo k určitej forme poškodenia centrálného nervového systému.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce z 21. decembra 2015, sp. zn. 3T/171/2015, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce z 18. mája 2016, sp. zn. 3T/65/2016, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 43, vo výške 2.140,57 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd poškodeného Š. O., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom A. X. X, X., s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Košiciach rozhodujúc o odvolaní obvineného U. O. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením z 13. septembra 2018, lsp. zn. 7To/67/2018, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného U. O. ako nedôvodné zamietol.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal obvinený U. O. dovolanie najskôr vlastným písomným podaním zo 17. októbra 2019, doručeným prvostupňovému súdu 18. októbra 2019, následne aj prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanovenej obhajkyne JUDr. Ivety Marcínovej elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom zo 6. decembra 2019.

Vo vlastnom písomne podanom dovolaní obvinený uviedol, že podáva dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku. V dovolaní podanom prostredníctvom obhajkyne obvinený k týmto dovolacím dôvodom doplnil, že podľa jeho názoru konajúce súdy jeho trestnú vec nesprávne právne posúdili, keďže dospeli k záveru, že sa dopustil skutkov, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba. Obvinený rovnako tak ako v konaní pred súdom prvého stupňa, ako aj pred odvolacím súdom zopakoval, že žalovanej trestnej činnosti sa nedopustil a ani nemohol dopustiť, pretože v čase jej spáchania sa nenachádzal na mieste, kde k nej došlo. Uvedené bolo podľa obvineného v konaní jednoznačne preukázané jeho výpoveďou, ako aj výsluchom svedkyne P. O.. Tieto dôkazy svedčia podľa obvineného v jeho prospech a preukazujú jeho nevinu. Na druhej strane dôkazy, ktoré svedčia v jeho neprospech, sú z jeho pohľadu nejednoznačné, pričom spochybnil ich hodnovernosť, ako aj spôsob, akým konajúce súdy hodnotili vykonané dôkazy, pretože podľa jeho názoru z výsledkov vykonaného dokazovania nie je možné urobiť bez akýchkoľvek pochybností záver o tom, že sa dopustil spáchania žalovaných skutkov. Obvinený taktiež namietal nedostatočne zistený skutkový stav veci a s poukazom na základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech) vyslovil záver, že konajúce súdy mali vysloviť rozsudkom jeho nevinu.

Na základe uvedeného obvinený požiadal, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým uznesením

Krajského súdu v Košiciach z 13. septembra 2018, sp. zn. 7To/67/2018, ako odvolacieho súdu bol porušený zákon v jeho neprospech v § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a z tohto dôvodu aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 13. septembra 2018, sp. zn. 7To/67/2018, a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 13. decembra 2019 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce, ktorý vo svojom vyjadrení poukázal na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a v nadväznosti na to uviedol, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred prvostupňovým a odvolacím súdom. Najvyšší súd Slovenskej republiky je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zväžiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť. Nevykonanie dokazovania v rozsahu ako uviedol obvinený a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je podľa prokurátora možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy v jeho prospech.

Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného v zmysle § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol, pretože je zrejmé nenaplnenie dôvodu dovolania uplatneného obvineným.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 14. januára 2020.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Hoci obvinený tento dovolací dôvod v podanom dovolaní uviedol, do jeho rámca nespadá žiadna z ním uvádzaných dovolacích námietok. Z tohto dôvodu najvyššiemu súdu neostávalo iné, než konštatovať, že predmetný dovolací dôvod nie je naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho

ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2008).

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že dovolacie námietky obvineného, uvedené v podanom dovolaní, týkajúce sa nesprávneho hodnotenia dôkazov a nedostatočného zistenia skutkového stavu, sú námietkami skutkovými, t. j. vzťahujú sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

S poukazom na uvedené možno konštatovať, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného U. O.Š. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.